

Motion till riksdagen

1987/88:L705

av Börje Nilsson (s)

om ränteberäkning vid konsumentköp

Konsumenternas situation vid köp

Konsumenternas situation vid köp har påtagligt försämrats under senare år genom att villkoren vid betalning blivit hårdare. Handeln inför krav på allt snabbare betalningar som t. ex. inom 14 dagar, 10 dagar, 8 dagar osv. Det sker bl. a. med stöd av 1905 års köplag § 12. Dröjsmålsränta debiteras om betalning erläggs efter den utsatta förfallodagen.

Tidigare gällde "god köpmanssed", vilket bl. a. innebar kontant betalning inom 30 dagar, dvs. om konsumenten betalade inom 30 dagar från det att han/hon erhållit faktura så ansågs detta vara detsamma som kontant betalning.

Beträffande dröjsmålsränta gällde tidigare handelsbalken 9:10. Enligt detta lagrum kunde debitering av dröjsmålsränta inte ske på grund av bristande betalning förrän säljaren anmält ärendet till tingsrätt. I och med lagändring 1975 har handeln fått det mycket enklare att debitera köparna dröjsmålsränta.

Flertalet konsumenter har i dag någon form av månadslön och tillämpar mycket ofta betalningsförmedlingar via banker och andra finansinstitut. Det är då naturligt att göra betalningsförmedlingen en gång i månaden i samband med att den normala månadslönen betalas ut.

Därför är den gamla "sedvänjan" om kontant inom 30 dagar det ur konsumentenssynpunkt mest lämpliga. Det innebär att han/hon alltid har en månadslön på sig att betala med. Lagstiftningen bör därför anpassas till den normala betalningsperiod som i övrigt finns i samhället när det gäller lönerna.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om konsumenternas situation vid köp.

Stockholm den 20 januari 1988

Börje Nilsson (s)